

Program februar-april 2013

5. februar: Bhutan ved Thomas Secher Jensen, der netop har været i dette land for at etablere et nyt naturhistorisk museum.

9. marts: Hermed indkaldes til foreningens generalforsamling. Dagsorden efter lovene. Efter generalforsamlingen foredrag af Jens Redder- sen: En kilden sag.

9. april: Eigil Holm om Danmarks Naturkanon

Alle Arrangementer finder sted kl. 19.30 på Naturhistorisk Museum i Århus. Foredraget 5.2.: Hovedindgangen. De øvrige arrangementer: BioX-indgangen på Ole Worms Allé.

Der udsendes nyhedsbreve om alle arrangementer til alle medlemmer med email. Se også vores hjemmeside www.jydsknaturhistorisk.dk

Ekskursionsberetning

Fra Snaptun til Hundshage og Jensgårds klint 18. august. 2012.

Ved munden af Horsens Fjord kan man opleve et landskab i voldsom forandring. Fra Snaptun til Hundshage vandrer man på hævet havbund neden for en klint, der er dannet af Stenalderhavet. Det opstod for 7-8.000 år siden, da havet steg 30 meter på godt tusinde år og afsluttede Fastlandstiden. Klinten afbrydes flere steder af dybt nedskårne dale, der er udgravet af kilder, der først sprang ud ved klintens fod, og derpå eroderede sig baglæns ind i bakkerne.

Kildeerosionen er stadig virksom. På havsiden er der nyt land, der består af en 1 km lang odde af grus og sand, vokset ud siden 1950'erne. Den indeslutter strandsøen og vokser stadig. Materialet kommer fra gammelt marint forland nordvest for Hundshage. For 60 år siden lå kysten 300 meter længere ude end i dag. På stranden ses den kraftige erosion tydeligt.

Derpå kommer man til Jensgårds klint, hvor mange store bøgetræer ligger på stranden efter vinterens storme. Der er et smalt rum mellem rodkagerne og klinten, og her kan man færdes, omend med besvær. Klinten er anderledes hver gang man

besøger den, for erosionen er kraftig. I klinten ses foldede og forkastede lag af Istidens smeltevandsaflejringer og Tertiærtidens tidevands- og stormflodsaflejringer (Bregningformationen Oligocæn - Miocæn). På stranden findes mange fossiler af snegle og muslinger, samt flintredskaber fra Jægerstenalderen.

Der er fugletårn på ruten, hvorfra man ser ud over strandsø og fjord. Den mest påfaldende plante ved stranden er Kær-Svinemælk, der er op til 4 m høj. De mange plantesamfund i skoven, kildedalen og strandsumpen er artsrige.

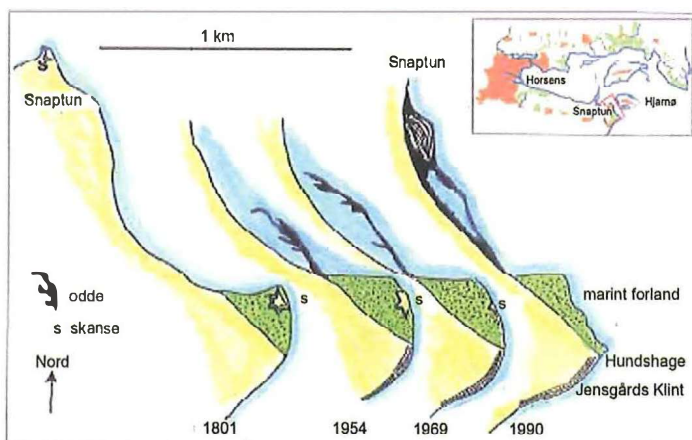

Fig. 1. Udviklingen af kysten mellem Snaptun og Hundshage 1801-1990. I 1801 blev der anlagt en skanse med kanoner tæt ved kysten. I 1954 er halvdelen af skansen forsvundet, i 1990 er den helt væk. Til gengæld er der vokset en odde ud, bestående af materialet fra skanseområdet. Den er lille i 1954, men kilometerlang i 1990, hvor den indeslutter en strandsø.

Fig. 2. Kysten fra Snaptun by til Hundshage fotograferet 2012. Odden ender i en hofde, og strandsøen er næsten tilgroet. Det marine forland er mindre end i 1990.